

Царюви сънища.

(Приказка).

Наскоро трѣбвало да коронясатъ единъ младъ момъкъ, да го качатъ на прѣстола на едно голѣмо царство и да му повѣратъ да управлява цѣль народъ. Този момъкъ, когато билъ дѣте, билъ дрипаво овчарче...

Една вечеръ бждащиятъ царъ заспалъ и почналъ да сънува. Ще го коронясватъ, а той нѣмалъ дрехи. Той не знаелъ, че министритъ и боляригъ отдавна били дали заповѣди да се шиятъ блѣстящи и скъпоцѣнни царски прѣмѣни... Тръгналъ по шивачниците. Влѣзалъ въ една голѣма работилница. — Стотини мършави човѣци се изпрѣчили отпрѣдъ му. Тѣ били тѣй блѣди, измжчени, очитъ имъ тѣй страшни, шиитъ имъ тѣй изпънати, та нему се сторило, че нѣкое сторжко кръвожадно животно, сврѣсно нѣждѣ въ дѣното на работилницата, души тия хора.

Той се спрѣлъ прѣдъ единъ работникъ, що тѣкалъ на станъ нѣщо съ златни нишки.

Младиятъ краль цѣль се разтрепералъ. Съ задавенъ гласъ той попиталъ:

— Какво работишъ?

— Дрехи за коронясването на младия краль!

— Отговорилъ тѣкачътъ и изведнѣжъ стотина чифта тъмни, страшни очи се вперили въ хубавото лице на младия краль. Той извикалъ и се събудилъ въ своята стая. Прѣзъ прозореца се виждала блѣдната луна да плува по тъмното небе.

